

KIẾU MẪU PHÁN XÉT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

**Jutta Deichsel
Adrian Ebens**

Kiểu Mẫu Phán Xét CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

In bởi

Tháng một, 2017

Hầu hết các Cơ Đốc nhân có một tư tưởng cứng nhắc về sự thanh nộ và phán xét của Đức Chúa Trời về sự trừng phạt, trả thù và hình phạt của Ngài. Họ tin rằng những điều đó tượng trưng cho hành động tích cực của Chúa khi Ngài mất đi sự kiên nhẫn ở một vài thời điểm nào đó và Ngài sẽ trừng phạt và giết những kẻ vi phạm luật pháp qua việc ra lệnh cho thiên sứ của Ngài gây đau đớn, tra tấn và giết con người và Ngài dùng lực lượng thiên nhiên trong phương cách hủy diệt để đạt được mục tiêu của Ngài là tiêu diệt người bội đạo.

Mặt khác bà Ellen G. White đã cho thấy một bức tranh khác:

*Tôi được cho thấy sự phán xét của Đức Chúa Trời không đến trực tiếp từ Chúa tới họ nhưng theo cách này: Họ đặt bản thân mình vượt ngoài sự bảo vệ của Ngài. Ngài cảnh báo, sửa trị, khiển trách và chỉ ra con đường an toàn duy nhất khi ấy nếu những ai là đối tượng của sự chăm sóc đặc biệt của Ngài sẽ làm theo con đường của chính họ, không lệ thuộc vào Thánh Linh của Chúa, sau khi lời cảnh báo được lặp lại, nếu họ vẫn chọn theo đường lối của mình, lúc đó Ngài sẽ không ủy thác thiên sứ ngăn cản sự tấn công dứt khoát của Sa-tan trên họ. Đó là quyền lực của Sa-tan hành động ở dưới biển và trên đất, mang sự bất hạnh và đau đớn và cướp đi vô số người để đảm bảo con mồi của nó.—
Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}*

Dưới đây có thêm hai đoạn trích để xác nhận kiểu mẫu này:

Kẻ ác đã vượt qua ranh giới của thời kỳ ân điển; Thánh Linh của Đức Chúa Trời, kiên trì kháng cự cuối cùng cũng phải rút lui. Không được che chở bởi ân điển thánh, họ không còn sự bảo vệ khỏi những kẻ ác.—Thiện Ác Đấu Tranh, 614 (1911). {LDE 242.5}

Sa-tan làm việc thông qua các nhân tố để giành được mùa gặt của những linh hồn chưa được sẵn sàng. Nó đã nghiên cứu bí mật về thí nghiệm tự nhiên và nó sử dụng tất cả quyền lực của mình để kiểm soát những nhân tố đó miễn là được Chúa chấp thuận. ... Chính Chúa đã bảo vệ các loài

thọ tạo của Ngài và bao bọc họ khỏi quyền lực kẻ hủy diệt.
*Nhưng thế giới Cơ Đốc đã cho thấy sự khinh thường luật pháp Đức Giê-hô-va; và Đức Chúa Trời sẽ làm những gì Ngài tuyên bố sẽ làm—**Ngài sẽ rút lại ơn phước khỏi mặt đất và lấy đi sự quan tâm bảo vệ từ những người nổi loạn chống lại luật pháp và sự dạy dỗ của Ngài và ép buộc người khác cũng làm như vậy.** {Thiện Ác Đấu Tranh 589.2}*

Ở đây đưa ra cho chúng ta kiểu mẫu rõ ràng về sự phán xét của Chúa. Đây là kết quả của kiểu mẫu này:

1. Chúa cảnh báo, sửa trị, quở trách và chỉ ra con đường an toàn duy nhất.
2. Loài người làm theo đường lối của chính họ, không lệ thuộc vào Thành Linh của Đức Chúa Trời.
3. Ngay cả khi những lời cảnh báo được lặp lại họ vẫn chọn con đường của chính mình.
4. Họ đặt bản thân mình phía sau sự bảo vệ của Ngài.
5. Chúa rút lại ơn phước và xóa bỏ sự chăm sóc bảo vệ của Ngài.
6. Thánh Linh của Chúa bị rút lại.
7. Chúa không ủy thác thiên sứ của Ngài để ngăn chặn sự tấn công dứt khoát của Sa-tan trên họ.
8. Quyền lực của Sa-tan làm việc ở dưới biển và trên đất, mang tai họa và sự buồn phiền và lấy đi vô số người để đảm bảo con mồi của nó.

Thông qua cách Kinh Thánh thể hiện nó, với sự hiểu biết của con người về tai họa, trả thù, trừng phạt và phán xét chúng ta thường gặp khó khăn nhận ra kiểu mẫu này trong sự phán xét của Chúa. Chúng ta thường thấy một Đức Chúa Trời năng động và giận dữ, Đấng sử dụng các nhân tố và chỉ huy thiên sứ của Ngài hủy diệt kẻ phạm tội. Do đó việc chúng ta học cách áp dụng kiểu mẫu này vào sự phán xét của Chúa rất quan trọng nếu không chúng ta sẽ có một bức tranh sai lệch về bản tánh của Ngài.

Để nghiên cứu kiểu mẫu này chúng ta phải nghĩ tới hai sự kiện có thật, sự hủy phá thành Giê-ru-sa-lem vào năm 70 sau Chúa và sự kiện đóng

đình Đấng Christ vì cả hai sự kiện này đều liên quan tới sự hủy diệt sau cùng của kẻ ác.

*Nước mắt từ nhiều đôi mắt khi tôi hướng sự chú ý của họ tới sự đau đớn và đóng đinh Đấng Christ và sự phá hủy thành Giê-ru-sa-lem **tượng trưng cho sự hủy diệt cuối cùng của kẻ ác.** RH ngày 1 tháng 6, 1886, par. 18*

Liệu chúng ta có thể thấy kiểu mẫu này trong sự phán xét của Chúa mà bà White được thấy? Liệu chúng ta có nhận ra hậu quả? Trong chương đầu tiên của sách Thiệt Ác Đấu Tranh chúng ta có một bảng báo cáo đầy cảm hứng về những gì xảy ra vào thời điểm đó để giải thích cái đầu tiên trong hai sự kiện.

Vì chúng ta không thể trích dẫn toàn chương ở đây, nên việc bạn tự đọc chương đó sẽ rất hữu ích. Chúng tôi trích chỉ một vài câu để thấy nó thật sự bàn về sự phán xét của Đức Chúa Trời và rằng tất cả các thuật ngữ được dùng làm cho chúng ta thấy khó khăn để nhận thấy ngay những gì thực sự xảy ra.

*Thì giờ của hy vọng và tha thứ sẽ trôi qua nhanh chóng; **cái chén thanh nộ trì hoãn lâu dài của Chúa** đã gần như đầy. Trang 20*

*Ngài nhìn thấy **thiên sứ hủy diệt với gươm giơ lên chống lại các thành** là nơi Đức Giê-hô-va đã ngự trị rất lâu. Trang 21*

*...Ngài thấy **chỉ cái ngọm đầu tiên từ chén thanh nộ** chính là sự phán xét cuối cùng mà người phải uống cạn cho tới chút ít cuối cùng. Trang 21*

*Ta đã ngăn chặn **thiên sứ công bình**, Ta đã kêu gọi họ tới sự ăn năn. Trang 21.*

*Đấng Christ thấy ... Giê-ru-sa-lem ... đẩy nhanh **để gặp sự báo thù phán xét của Chúa.** Trang 22*

*Đức Chúa Jêsus tuyên bố cùng các sứ đồ đương nghe sự phán xét mà đổ trên dân Y-sơ-ra-ên và **đặc biệt sự báo thù trừng phạt sẽ đến trên họ vì họ đã từ chối và đóng đinh***

Đấng Mê-si. Trang 25

*Bởi vì tội lỗi của họ, **cơn thịnh nộ lên án chống lại thành Giê-ru-sa-lem** và sự không tin bướng bỉnh mang lại số phận bất hạnh chắc chắn. Trang 26.*

*Gần bốn mươi năm sau số phận bất hạnh của Giê-ru-sa-lem được chính Đấng Christ tuyên bố, Chúa trì hoãn **sự phán xét của Ngài** trên thành và quốc gia. Trang 17*

*Người Do Thái giả mạo sự giam cầm của chính họ; họ làm cho mình tràn đầy **chén báo thù**. Trang 35*

*Chưa bao giờ có một lời chứng cương quyết hơn **sự gớm ghiếc tội lỗi của Chúa và một vài hình phạt chắc chắn đổ lên kẻ có tội**. Trang 35*

*Lời tiên tri của Đấng Cứu Chuộc liên quan **tới sự phán xét trừng phạt trên Giê-ru-sa-lem ...** Trang 35*

Trong những câu này có những thuật ngữ nổi tiếng được đề cập tới như "sự phán xét báo thù", "chén thịnh nộ", "chén báo thù" và còn hơn nữa. Với những từ này làm chúng ta liên hệ tới vài sự tưởng tượng nhất định. Chúng ta hãy tóm tắt lại thêm một lần nữa:

- cái chén thịnh nộ trì hoãn lâu dài của Chúa
- thiên sứ hủy diệt với gươm giơ lên chống lại các thành
- cái ngậm đầu tiên từ chén thịnh nộ
- thiên sứ công bình
- sự báo thù phán xét của Chúa
- sự phán xét
- sự báo thù trừng phạt
- cơn thịnh nộ lên án chống lại thành Giê-ru-sa-lem
- chén báo thù
- sự gớm ghiếc tội lỗi của Chúa và một vài hình phạt chắc chắn đổ lên kẻ có tội
- sự phán xét trừng phạt trên Giê-ru-sa-lem

Chắc chắn rằng sự phá hủy thành Giê-ru-sa-lem là sự phán xét của Chúa. Những gì chúng tôi muốn biết là nếu kiểu mẫu bà White được hiện thấy có thể áp dụng vào sự kiện này. Đây một lần nữa là kiểu mẫu này:

Tôi được cho thấy sự phán xét của Đức Chúa Trời không đến trực tiếp từ Chúa tới họ nhưng theo cách này: Họ đặt bản thân mình vượt ngoài sự bảo vệ của Ngài. Ngài cảnh báo, sửa trị, khiển trách và chỉ ra con đường an toàn duy nhất khi ấy nếu những ai là đối tượng của sự chăm sóc đặc biệt của Ngài sẽ làm theo con đường của chính họ, không lệ thuộc vào Thánh Linh của Chúa, sau khi lời cảnh báo được lặp lại, nếu họ vẫn chọn theo đường lối của mình, lúc đó Ngài sẽ không ủy thác thiên sứ ngăn cản sự tấn công dứt khoát của Sa-tan trên họ. Đó là quyền lực của Sa-tan hành động ở dưới biển và trên đất, mang sự bất hạnh và đau đớn và cướp đi vô số người để đảm bảo con mồi của nó—
Manuscript Releases 14:3 (1883). {LDE 242.2}

Ngoài kiểu mẫu này chúng ta đã phát triển ra chuỗi sự kiện này với tám đặc tính:

1. Chúa cảnh báo, sửa trị, quở trách và chỉ ra con đường an toàn duy nhất.
2. Loài người làm theo đường lối của chính họ, không lệ thuộc vào Thánh Linh của Đức Chúa Trời.
3. Ngay cả khi những lời cảnh báo được lặp lại họ vẫn chọn con đường của chính mình.
4. Họ đặt bản thân mình phía sau sự bảo vệ của Ngài.
5. Chúa rút lại ơn phước và xóa bỏ sự chăm sóc bảo vệ của Ngài.
6. Thánh Linh của Chúa bị rút lại.
7. Chúa không ủy thác thiên sứ của Ngài để ngăn chặn sự tấn công dứt khoát của Sa-tan trên họ.
8. Sức mạnh của Sa-tan làm việc ở dưới biển và trên đất, mang tai họa và sự buồn phiền và lấy đi vô số người để đảm bảo con mồi của nó.

Chúng ta có thể thấy chuỗi sự kiện và những đặc tính này trong sự hủy phá thành Giê-ru-sa-lem không? Trong đoạn kế tiếp từ chương một sách Thiện Ác Đấu Tranh sẽ trả lời câu hỏi này và cho chúng ta một bức tranh rõ ràng. Số của những đặc tính tương ứng của kiểu mẫu trên được đặt vào ngoặc đơn để làm cho nó rõ ràng hơn:

*Người Giu-đa đã tự tạo lấy gông cùm cho mình, họ đã tự rót đầy chén báo thù. Nước họ bị tàn phá, và tất cả những tai họa tiếp theo sau khi họ tản lạc đều chỉ là hậu quả của công việc họ làm. Tiên tri đã nói, “Hỡi Y-sơ-ra-ên, sự bại hoại của ngươi, ấy là tại ngươi dấy loạn nghịch cùng Ta”, “vì ấy là tội lỗi ngươi đã làm cho ngươi sa ngã” (1, 2, 3) Ô-sê 13:9; 14:1. **Nhiều người cho rằng sự đau đớn của dân Giu-đa là hình phạt đến trực tiếp từ những mạng linh của Đức Chúa Trời. Nói như vậy là mắc mưu của kẻ lừa dối đại tài vì hắn tìm cách che đậy công việc của hắn (8). Vì dân Giu-đa đã ngoan cố khước từ tình yêu thương và lòng nhân từ của Đức Chúa Trời, nên họ mất sự bảo vệ của Ngài (4,5,6,7), và Sa-tan được phép cai trị họ theo ý muốn của hắn. Những sự tàn ác gớm ghê diễn ra trong sự hủy diệt thành Giê-ru-sa-lem chứng tỏ quyền lực của Sa-tan trên những kẻ theo hắn (7, 8).** {Thiện Ác Đấu Tranh, chương 1}*

*Chúng ta không thể biết được mình mắc nợ Đấng Christ bao nhiêu về sự bình an và bảo vệ mà chúng ta được hưởng. **Chính quyền năng của Đức Chúa Trời đã ngăn chặn nhân loại hoàn toàn thoát khỏi sự điều khiển của Sa-tan (5,6,7,8).** Những kẻ bất tuân và những người vô ân nên cảm tạ Ngài, vì do lòng nhân từ và nhịn nhục, Ngài đã **kiểm soát quyền lực hung bạo của kẻ gian ác (7,8).** Nhưng khi con người vượt quá sức chịu đựng của thiên thượng, thì Ngài mới cất đi sự che chở đó (5,6,7). **Không phải Đức Chúa Trời thi hành án phạt kẻ phạm tội; Ngài chỉ lia bỏ những kẻ khước từ lòng thương xót của Ngài (5,6,7) để họ gặt lấy những điều họ đã gieo ra (2,3,4).** Chối bỏ mọi ánh sáng của lẽ thật, khinh thường mọi lời cảnh cáo, chiều theo mọi dục*

vọng xấu xa, vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời, đó là những hột giống và tất nhiên phải kết trái (1,2,3,4). Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời luôn luôn bị chống đối, cuối cùng Ngài sẽ lia bỏ kẻ có tội (5,6), và hậu quả là họ sẽ không có quyền lực để chế ngự dục vọng của mình, và sự bảo vệ để chống lại mưu kế quỷ quyệt và hận thù của Sa-tan (5,6,7,8). Sự tàn phá thành Giê-ru-sa-lem là một sự cảnh cáo đáng ghê sợ và nghiêm trọng cho tất cả những người khinh thường ân điển Đức Chúa Trời, và chống nghịch lại lời kêu gọi đầy thương xót của Ngài (1,2,3). Chưa bao giờ người ta thấy bằng chứng hiển nhiên hơn về sự Đức Chúa Trời ghét tội lỗi, và hình phạt chắc chắn sẽ giáng xuống trên những kẻ phạm tội. {Thiện Ác Đấu Tranh, chương 1}

Sự miêu tả này phù hợp tất cả mọi khía cạnh của kiểu mẫu về sự phán xét của Chúa mà bà White được cho thấy. Vì thế, trong sự kiện hủy diệt thành Giê-ru-sa-lem những từ như phán xét, cơn thịnh nộ, báo thù, trừng phạt... có nghĩa rằng Không phải Đức Chúa Trời thi hành án phạt kẻ phạm tội_ nhưng Ngài rút khỏi kẻ phạm tội và không còn bảo vệ người khỏi quyền lực tội ác của ma quỷ.

Đó cũng là ý nghĩa những gì Đức Chúa Jê-sus phán trong thí dụ về nhà vua tổ chức tiệc cưới cho con trai: *Vua nổi giận, bèn sai quân lính diệt những kẻ giết người đó, và đốt phá thành của họ.* Ma-thi-ơ 22:7

Do đó người Giu-đa quyết định từ chối sự thương xót của Chúa. Hậu quả được Đấng Christ báo trước trong thí dụ. Nhà vua “bèn sai quân lính diệt những kẻ giết người đó, và đốt phá thành của họ”. Sự phán xét tuyên bố về sự hủy diệt thành Giê-ru-sa-lem tới người Giu-đa và sự phân tán đất nước. {Châu Ngọc Lẽ Thật 308.3}

Kinh Thánh bày tỏ theo cách này có vẻ lạ lẫm với chúng ta. Nhưng Kinh Thánh theo sự giải thích của riêng nó, nói chúng ta rõ ràng về cơn thịnh nộ của Chúa. Đó là sự ẩn náu của gương mặt Chúa.

Trong cơn nóng giận, Ta ẩn mặt với người một lúc, nhưng vì lòng nhân từ vô cùng, Ta sẽ thương đến người, Đấng Cứu

chuyện người là Đức Giê-hô-va phán vậy. Ê-sai 54:8

Hỡi Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi tôi, xin chớ ẩn mặt Chúa với tôi, Chớ xô đuổi kẻ tôi tớ Chúa trong khi Chúa nổi giận. Khi trước Chúa là sự tiếp trợ tôi, xin chớ lia tôi, chớ bỏ tôi. Thi-thiên 27:9

Trong ngày ấy, cơn thịnh nộ Ta sẽ phùng lên cùng họ, Ta sẽ bỏ họ, giấu mặt Ta đi, khiến cho họ bị tiêu diệt; nhiều sự tai vạ và buồn thảm sẽ xông hãm vào họ. Trong ngày đó họ sẽ nói rằng: Há có phải vì Đức Chúa Trời không ngợ giữa tôi, nên những tai vạ này xông hãm vào tôi chăng? Phục-truyền Luật-lệ Ký 31:17

Theo những gì chúng ta nghiên cứu về kiểu mẫu của Chúa thì điều này có tuyệt vời không? Sự rút lui của Thánh Linh Chúa và sự bảo vệ của Ngài tương ứng với sự che giấu đi gương mặt Ngài. Ta há có vui chút nào về sự chết của kẻ dữ sao? (Ê-xê-chi-ên 18:23).

Cuối cùng tôi muốn nói hai điều Ellen White đề cập tới trong chương này về sự hủy diệt thành Giê-ru-sa-lem.

Nếu Thánh Linh của Đức Chúa Trời luôn luôn bị chống đối, cuối cùng Ngài sẽ lia bỏ kẻ có tội (5,6), và hậu quả là họ sẽ không có quyền lực để chế ngự dục vọng của mình, và sự bảo vệ để chống lại mưu kế quỷ quyệt và hận thù của Sa-tan. Thiện Ác Đấu Tranh, trang 36

Đây là những gì xảy ra khi Đức Chúa Trời rút khỏi chúng ta:

1. không có quyền lực để chế ngự dục vọng của mình
2. không có sự bảo vệ để chống lại mưu kế quỷ quyệt và hận thù của Sa-tan

Đây được đề cập lại trong trang 36:

Sự ghi chép trong quá khứ,—đoàn người dài hỗn độn, mâu thuẫn và vũ lực, “cả giày dép của kẻ đánh giặc trong khi giao chiến, cùng cả áo xông vấy máu, đều dùng để đốt và làm đồ chum lửa” (Ê-sai 9:4)— những thứ này là gì so với sự khùng

hoang của ngày đó khi Thánh Linh cản trở của Đức Chúa Trời sẽ được rút lại hoàn toàn khỏi kẻ ác, sẽ không còn ai cầm giữ sự bùng nổ của sự đam mê loài người và cơn giận của Sa-tan! Thiên ác đấu tranh, trang 36

Đây là những gì chúng ta phải sợ:

1. Sự bùng nổ của đam mê loài người
2. Sự bùng nổ của cơn giận của Sa-tan

Thánh Linh của Đức Chúa Trời bảo vệ chúng ta trước nhất

Thiên sứ của Đức Chúa Trời bảo vệ từ lần thứ hai

Sự hủy phá thành Giê-ru-sa-lem thì quan trọng bởi vì nó liên quan tới quá trình phán xét của Chúa trong suốt lịch sử loài người và tận cùng thế giới. Hãy lưu ý Thần Linh Tiên Tri nói về bốn sự kiện phán xét chính trong cùng một bối cảnh.

Con người không thể vì sự không bị trừng phạt từ chối cảnh báo mà Chúa đã gửi họ trong sự nhân từ. Một sứ điệp được gửi từ thiên đàng tới thế giới trong thời kỳ của Nô-ê và sự cứu rỗi của họ tùy thuộc vào cách mà họ đối xử với sứ điệp. Bởi vì họ từ chối lời cảnh báo, Thánh Linh của Chúa được rút lại khỏi dòng dõi tội lỗi và họ chết mất trong nước của trận lụt. Trong thời đại của Áp-ra-ham, sự nhân từ ngưng nài xin với cư dân tội lỗi của thành Sô-đôm, và tất cả trừ Lót và vợ ông và hai con gái bị thiêu đốt bởi lửa từ trời. Trong ngày của Đấng Christ cũng như vậy. Con Đức Chúa Trời tuyên bố cho dòng dõi Do Thái không tin kính của thế hệ đó rằng, “Này, nhà các ngươi sẽ bỏ hoang! Ma-thi-ơ 23:38. Hãy nhìn về những ngày cuối cùng, Quyền Lực Vô Hạn tuyên bố rằng, đối với những ai “không nhận lãnh sự yêu thương của lẽ thật để được cứu rỗi”: “Ấy vì thế mà Đức Chúa Trời cho chúng nó mắc phải sự lầm lạc, là sự khiến chúng nó tin điều dối giả, hầu cho hết thảy những người không tin lẽ thật, song chuộng sự không công bình, điều bị phục dưới sự phán xét của Ngài”. 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:10-12. Khi họ từ chối sự dạy dỗ của Lời

Ngài, Chúa rút lại Thánh Linh Ngài và rời bỏ họ cho sự lừa dối mà họ yêu thích. Thiện Ác Đấu Tranh 431

Chúng ta thấy sự phán xét trận lụt, Sô-đôm và Gô-mô-rơ. Sự hủy phá thành Giê-ru-sa-lem và tận cùng của thế giới đều theo kiểu mẫu này. Chúng ta phải xem ví dụ khác về kiểu mẫu này để đối diện với câu hỏi sự hủy diệt cuối cùng của kẻ ác. Vì cả dòng dõi loài người đều sẽ phục sinh sau khi kết thúc thời kỳ một ngàn năm, kẻ ác sau cùng phải nếm trải sự chết thứ hai. Tất cả sự phán xét trong Kinh Thánh cho tới thời kỳ sau rốt đặt loài người vào trạng thái ngủ của Kinh Thánh. Khi Đức Chúa Jêsus nói chuyện cùng La-xa-rơ người không chết chỉ ngủ. Đức Chúa Jêsus là Đấng duy nhất đã trải qua sự phán xét cuối cùng của kẻ ác. Do đó chúng ta phải học về sự chết của thập tự giá để hiểu cái chết cuối cùng của kẻ ác. Đức Chúa Jêsus trả giá cho tội lỗi trên chính Ngài và nếm trải tiền công của tội lỗi cho chúng ta.

Rô-ma 5:8-9 Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết. (9) Huống chi nay chúng ta đã nhờ huyết Ngài được xưng công bình, thì sẽ nhờ Ngài được cứu khỏi cơn thạnh nộ là dường nào!

Ê-sai 53:5 Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.

Hãy để chúng ta theo trình tự sự chết của Đấng Christ để xem những gì sẽ xảy ra với kẻ ác vào tận thế.

*Tội lỗi của chúng ta được đặt trên Đấng Christ như là kẻ chịu thay và kẻ bảo lãnh. Ngài bị kể như kẻ phạm tội để Ngài cứu chúng ta khỏi sự kết án của luật pháp. **Tội lỗi của mỗi con cháu A-đam bị đặt trên tấm lòng Ngài.** Cơn thạnh nộ của Chúa chống lại tội lỗi, một sự bày tỏ khủng khiếp về sự không hài lòng của Ngài bởi vì tội lỗi làm linh hồn của Con Ngài ngập tràn sự khiếp kinh. Cả cuộc đời Ngài đều công bố cho thế giới sa ngã tin tốt lành về ân điển và tình yêu tha thứ của*

*Chúa Cha. Sự cứu rỗi cho tội nhân đứng đầu là chủ đề của Ngài. Nhưng giờ đây với sức nặng kinh hoàng của tội lỗi mà Ngài chịu đựng, Ngài không thể thấy được gương mặt hòa giải của Chúa Cha. **Sự rút lui của gương mặt thánh từ Đấng Cứu Chuộc trong chính giờ này là nỗi thống khổ tội cùng đâm vào tim Ngài với nỗi thất vọng không bao giờ con người có thể thấu hiểu hoàn toàn. Sự thống khổ này quá lớn lao đến nỗi cơn đau thể xác của Ngài thật khó để cảm nhận.** {Nguyện Ước Thời Đại 753.1}*

Khi Thánh Linh của Chúa rút khỏi tội nhân, sẽ không còn Đấng An Ủi khích lệ họ tin tưởng nơi sự thương xót của Chúa. Tội nhân bị bỏ lại để đối diện với hàng loạt tội lỗi mà không còn cảm nhận hy vọng. Cảm nhận này của tội lỗi đã khiến Đấng Christ thốt lên:

Ma-thi-ơ 27:46 Ước chừng giờ thứ chín, Đức Chúa Jêsus kêu tiếng lớn lên rằng: Ê-li, Ê-li lam-ma sa-bách-ta-ni? Nghĩa là: Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! sao Ngài lìa bỏ tôi?

Đấng Christ cảm thấy hoàn toàn bị bỏ rơi và cô đơn trong khi mang lấy tội lỗi của ta trên Ngài.

***Sa-tan với sự căm dỗ tàn ác của nó làm đau đớn tấm lòng của Chúa Jêsus. Đấng Cứu Chuộc không thể thấy thông qua cổng ngôi mộ. Hy vọng không biểu lộ trước cho Ngài về việc ra khỏi mộ phần như một người chiến thắng hoặc nói với Ngài về sự chấp nhận của Chúa Cha cho sự hy sinh. Ngài lo sợ tội lỗi quá gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời đến nỗi Ngài sẽ bị xa cách vĩnh viễn. Đấng Christ cảm thấy sự thống khổ mà tội nhân sẽ cảm thấy khi sự nhân từ sẽ không còn nài xin cho dòng dõi tội lỗi. Đó là cảm giác tội lỗi, mang cơn thanh nộ của Chúa Cha trên Người như là người thay thế cho con người, điều đó làm chén Ngài uống đắng vô cùng và làm tan vỡ tấm lòng Con của Đức Chúa Trời.** {Nguyện Ước Thời Đại 753.2}*

Đó là cảm giác tội lỗi đã mang cơn thịnh nộ của Cha trên kẻ ác. Cơn thịnh nộ của Cha là gì?

*Đức Giê-hô-va ôi! Ngài sẽ ẩn mình hoài cho đến chừng nào?
Cơn giận Ngài sẽ cháy như lửa cho đến bao giờ? Thi-thiên
89:46*

Cơn thịnh nộ của Cha là sự ẩn mặt của Đức Chúa Trời.

*Trong bóng tối dày đặc sự hiện diện của Chúa bị che mất.
Ngài khiến nhà Ngài tối tăm và che giấu sự vinh hiển Ngài
khỏi mắt loài người. Đức Chúa Trời và [754] thiên sứ thánh
của Ngài ở bên cạnh thập tự giá. Chúa Cha đã ở cùng con.
Nhưng sự hiện diện của Ngài thì không được bày tỏ. Nếu sự
vinh hiển Ngài lóe ra từ đám mây, những người ngắm xem
sẽ bị hủy diệt. Và trong giờ khắc khủng khiếp đó Đấng Christ
đã không được Cha hiện diện an ủi. Ngài đập máy ép rượu
một mình và không có người nào ở với Ngài. {Nguyện Ước
Thời Đại 753.4}*

Cha đã hiện diện cùng con trong sự tối tăm nhưng cảm giác tội lỗi khiến sự an ủi của Cha bị rút lại. Cha sẽ hiện diện cùng với tội nhân khi họ chết nhưng họ sẽ không nhận ra Ngài bởi vì Thánh Linh của Ngài đã bị rút lại. Chúng ta lưu ý đoạn ở phía trên rằng sự che giấu gương mặt của Cha bởi sự rút lại Thánh Linh thì như lửa đang cháy. Lửa đang cháy được miêu tả những chỗ khác trong Kinh Thánh.

*Này, danh Đức Giê-hô-va từ xa mà đến; cơn giận phùng
phùng, như khói đậm bay lên, môi đầy thịnh nộ, lưỡi giống
như lửa nuốt. Ê-sai 30:27*

Lưu ý rằng nó nói về danh Chúa đến từ xa. Danh của Chúa là bản tánh của Ngài. Khi tội nhân ích kỷ nhìn lên tình yêu vẹn toàn và vô vị kỷ của Chúa và nó bày tỏ sự yếu đuối hoàn toàn của tội nhân và nó gây ra nỗi đau to lớn như nhìn vào ánh sáng cực kỳ chói lòa sau khi ở trong bóng tối dày đặc nhiều năm.

*Hiện nay Đấng Christ lại xuất hiện trước mặt kẻ thù Ngài.
Cách xa phía trên thành, trên nền vàng bóng loáng là ngài,*

cao và được tôn lên. Con Đức Chúa Trời ngồi phía trên ngai và xung quanh Ngài là những thần dân của nước Ngài. Không ngôn ngữ nào có thể miêu tả quyền lực và sự vinh hiển của Đấng Christ, không ngòi bút nào có thể phát họa được. Sự vinh hiển của Cha Muôn Đời che phủ Con Ngài. Sự chói sáng của sự hiện diện Ngài lấp đầy Thành của Chúa và chảy tràn ra khỏi các cổng, làm ngập cả trái đất với tia sáng của nó. {Thiên Ác Đấu Tranh 665.1}

Vinh hiển lớn nhất của Cha và Con được bày tỏ trên thập tự giá và sau thời kỳ 1000 năm cả trái đất sẽ ngắm nhìn vinh hiển của thập tự giá. Chúng ta hãy đọc cẩn thận nỗi thống khổ mà nó tạo nên cho kẻ ác khi họ ngắm nhìn thập tự giá:

Thập tự giá được bày tỏ trên phía ngai; và như một quang cảnh trọn vẹn hiện ra những cảnh về sự cám dỗ và sa ngã của A-đam, và những bước tiếp theo trong kế hoạch vĩ đại của sự cứu rỗi. Sự hạ sinh thấp hèn của Đấng Cứu Chuộc; thời thơ ấu giản dị và vâng phục của Ngài; lễ báp-têm của Ngài tại sông Giô-đanh; sự kiêng ăn và cám dỗ trong đồng vắng; chức vụ công khai của Ngài, bày tỏ những ơn phước quý báu nhất của thiên đàng cho con người. Những buổi ban ngày đầy ắp các công việc yêu thương và nhân từ, những đêm cầu nguyện và thức canh trong nơi vắng vẻ của núi đồi; những âm mưu của sự ghen tị, ganh ghét và thâm độc đáp trả những phúc lợi của Ngài; sự thống khổ huyền diệu đáng sợ trong vườn Ghết-sê-ma-nê, dưới gánh nặng làm tan nát tội lỗi của cả thế gian; việc Ngài bị phản vào tay đấm đông sát nhân; những sự kiện đáng sợ của đêm kinh hoàng ấy: người tù không kháng cự, bị các môn đồ yêu dấu nhất của Ngài bỏ rơi, bị lôi đi một cách thô bạo trên những con đường của thành Giê-ru-sa-lem; Con Đức Chúa Trời bị đưa ra trước mặt An-ne trong sự hả hê, bị tố cáo trong nhà của thầy tế lễ cả, trong phòng xử án của Phi-lát, trước một Hê-rốt hèn nhát và độc ác, bị cười nhạo, bị sỉ nhục, bị tra tấn và bị kết án tử hình—tất cả đều được miêu tả một cách sống động.

Và giờ đây, trước đám đông đầy thế lực, những cảnh tượng sau cùng được bày tỏ: Đấng Cứu Chuộc cam chịu lê bước trên con đường đến Gô-gô-tha; Hoàng Tử của thiên đàng bị treo trên thập tự giá; các thầy tế lễ kiêu căng và đám đông chế giễu đang nhạo báng sự thống khổ hấp hối của Ngài; sự tằm tối siêu nhiên; đất rung động, đá nứt, mồ mả mở ra, đánh dấu thời điểm Đấng Cứu Chuộc của thế gian từ bỏ sự sống của Ngài.

Quang cảnh đáng sợ đã hiện ra như nó đã từng. Sa-tan, các sứ nó và các thần dân của nó không có khả năng để xây khỏi hình ảnh của công việc bản thân. Mỗi người đều nhớ lại phần việc mà họ đã thực hiện. Hê-rốt, người đã giết những đứa trẻ vô tội ở Bết-lê-hem để ông có thể tiêu diệt Vua của Y-sơ-ra-ên; Hê-rô-đia đê tiện với tâm hồn tội lỗi bởi máu của Giăng Báp-tít; Phi-lát nhu nhược, xu thời; những tên lính chế giễu; những thầy tế lễ và nhà lãnh đạo và đám đông điên dại mà đã hét lên, "Xin huyết Người lại đổ trên chúng tôi và con cái chúng tôi!"—tất cả đều ngắm nhìn sự tàn ác của tội lỗi chúng. Chúng đã vô ích tìm cách để trốn khỏi sự oai nghiêm thiên thượng của sắc mặt Ngài, chiếu sáng hơn sự vinh hiển của mặt trời, trong khi những người được cứu quăng mào triều của họ dưới chân Đấng Cứu Chuộc, thốt lên, "Ngài đã chết cho tôi!"

Ở giữa đoàn người được chuộc là các sứ đồ của Đấng Christ, có Phao-lô anh hùng, Phi-e-rơ sôi nổi, Giăng yêu thương và được yêu, và các anh em thật lòng của họ, và ở với họ là vô số những người tử vì đạo; **trong khi ở bên ngoài các tường thành, với mọi thứ đồi bại và đáng khinh, là những kẻ đã bắt bớ, bỏ tù và sát hại họ. Có Nê-rô, một bạo chúa xấu xa, đang nhìn xem niềm vui và sự cao trọng của những người mà hắn đã từng tra khảo, và hắn đã có sự thích thú của Sa-tan trong nỗi đau đớn tột cùng của họ. Mẹ hắn cũng có ở đó để chứng kiến hậu quả từ công việc của chính bản thân bà; để nhìn thấy dấu ấn tội lỗi trên bản tánh đã được truyền cho**

con bà là như thế nào, những đam mê được khuyến khích và phát triển bởi ảnh hưởng cũng như là gương của bà, đã đơm hoa kết quả trong những tội ác khiến cho thế giới phải rùng mình.

Có những vị lãnh đạo tôn giáo của La Mã, những người nhận mình là đại sứ của Đấng Christ, nhưng lại sử dụng sự nhục hình, ngục tối và giàn hỏa để kiểm soát lương tâm của dân sự Ngài. Có những vị giáo chủ kiêu ngạo xưng mình trên cả Đức Chúa Trời và mạo muội thay đổi luật pháp của Đấng Rất Cao. Những vị cha ra vẻ của hội thánh phải giải trình với Đức Chúa Trời mà họ sẽ vui mừng nếu được miễn khỏi công việc đó. Quá trễ để họ nhìn nhận ra rằng Đấng Toàn Năng thì ghen tị về luật pháp Ngài, và Ngài sẽ không có cách nào để xóa bỏ tội lỗi. Giờ đây họ học biết rằng Đấng Christ đồng nhất lợi ích của Chúa với dân sự chịu đau khổ của Ngài; và họ cảm nhận được uy quyền từ những lời của chính Ngài, “Hễ các ngươi đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em Ta, ấy là đã làm cho chính mình Ta vậy”. Ma-thi-ơ 25:40.

Cả thế giới gian ác đứng bị buộc tội tại phiên tòa của Đức Chúa Trời, bị cáo buộc về sự tạo phản lớn chống lại chính quyền của thiên đàng. Chúng không có ai để bào chữa cho việc kiện tụng mình; chúng không có gì để biện hộ; và bản án sự chết đời đời được tuyên bố cho chúng.

Giờ đây hiển nhiên đối với tất cả rằng tiền công của tội lỗi không phải là sự độc lập cao quý và sự sống đời đời, mà là sự nô lệ, sự hủy hoại và sự chết. Kẻ gian ác nhìn thấy những gì mà chúng đã bị tước mất bởi đời sống nổi loạn của chúng. Chúng đã khinh thường một sự vinh hiển vượt trội hơn và có giá trị đời đời khi chúng được mời mọc những điều đó; nhưng giờ đây nó xem ra thật đáng mơ ước làm sao. Linh hồn bị chết mất kêu lên, “Tất cả những điều này tôi đã có thể có được, nhưng tôi đã chọn cất bỏ những điều này khỏi xa mình. Ôi, một sự cuồng dại lạ lùng! Tôi đã đánh

đối sự bình an, hạnh phúc và danh dự với sự khốn khổ, ô nhục và tuyệt vọng". Tất cả đều thấy rằng việc chúng bị tống ra khỏi thiên đàng là công bằng. Trong đời sống của mình, chúng đã tuyên bố, 'Chúng tôi không muốn Đức Chúa Jêsus này cai trị trên chúng tôi'. {Thiên Ác Đấu Tranh 668.3}

Nỗi thống khổ họ nếm trải là sự giấu đi gương mặt của Cha với sự bày tỏ của thập tự giá. Như thập tự giá được bày tỏ trên đất 2000 năm trước và cuối thời kỳ một ngàn năm một lần nữa nó sẽ được bày tỏ cho các cư dân của thế giới thêm một lần nữa rằng Cha sẽ giấu mặt Ngài và kẻ ác sẽ nếm trải những gì mà Đấng Christ nếm trải khi thập tự giá được bày tỏ lần đầu tiên. Sự thống khổ của lửa xé toạc linh hồn của Đấng Christ sẽ chôn vùi kẻ ác và và lấn át họ. Như Kinh Thánh đã tuyên bố:

*Các dây sự chết đã vương vấn tôi, lụt gian ác chảy cuộn làm cho tôi sợ hãi. (5) Những dây Âm phủ đã vấn lấy tôi, lưới sự chết hãm bắt tôi. (6) Trong cơn gian truân tôi cầu khẩn Đức Giê-hô-va, tôi kêu cầu Đức Chúa Trời tôi: tại đền Ngài, Ngài nghe tiếng tôi, và tiếng kêu cầu của tôi thấu đến tai Ngài. (7) Bấy giờ đất động và rung, nền các núi cũng lay chuyển và rúng động, vì Ngài nổi giận. (8) **Khói bay ra từ lỗ mũi Ngài, Ngọn lửa hực phát ra từ miệng Ngài, làm cho than cháy đỏ.** (9) Ngài làm nghiêng lệch các tầng trời, và ngự xuống; Dưới chân Ngài có vùng đen kịt. Thi-thiên 18:4-9*

Đây là ngọn lửa đến từ thiên đàng và ngẫu nhiên kẻ ác. Như nó được nói tới trong sách thứ 2 của Esdras từ Ngự Kinh:

Và đây là Con trai của Ta sẽ quả trách kẻ ác đã tạo ra những quốc gia này để mà đời sống độc ác của nó bị rơi vào sự hỗn loạn; (38) Và sẽ bày ra trước chúng những suy nghĩ độc ác và những sự đau khổ mà chúng bắt đầu bị dày vò như là bị đẩy vào trong lửa; và người sẽ tiêu hủy chúng mà không cần chịu đau đớn bởi luật pháp như những gì diễn ra với ta. 2 Esdras 13:37-38

Cùng sự kiện này được bày tỏ trong sách Khải-huyền:

Chúng nó lên khắp các vùng rộng trên mặt đất, vây dinh thánh đồ và thành yêu dấu. Nhưng có lửa từ trên trời rơi xuống thiêu diệt chúng nó. Khải-huyền 20:9

Một bằng chứng khác là lửa thiêu đốt này đến từ tấm lòng được bày tỏ trong lời tiên tri về Sa-tan:

Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; Ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và Ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy. Ê-xê-chi-ên 28:18

Đây thật sự là những gì diễn ra với Đấng Christ, lửa ra từ giữa trời và làm tan vỡ trái tim Ngài và Ngài chết. Hết thảy những ai từ chối Đấng Christ sẽ bị phán xét vì họ đã phán xét Ngài. Một trận lửa đến từ trong tấm lòng họ và tra tấn tâm trí hủy diệt họ.

Kiểu mẫu sự chết của Đấng Christ trên Thập Tự Giá chính là mô hình mà kẻ ác cuối cùng sẽ bị hủy diệt. Vì thế trong ánh sáng thập tự giá chúng ta khám phá được sự thật về sự phán xét của Đức Chúa Trời:

Bí ẩn của thập tự giá giải thích tất cả những sự bí ẩn khác. Trong ánh sáng tuôn chảy từ Calvary thuộc tính của Chúa là đã làm chúng ta tràn đầy nỗi sợ và nước mắt xuất hiện xinh đẹp và hấp dẫn. Ân điển, sự dịu dàng và tình yêu của người cha được đan quện với sự thánh khiết, công bình và quyền năng. Trong khi chúng ta ngắm nhìn sự vinh hiển của Ngài Ngài, cao và được nâng lên, chúng ta thấy trong bản tánh Ngài bày tỏ sự nhân từ và thấu hiểu như chưa bao giờ trước đây, tầm quan trọng của danh được quý trọng đó, “Cha của Chúng Ta”. {Thiên Ác Đấu Tranh 652.1}

Đối với những ai được cứu thập tự giá mang lại niềm vui bất diệt nhưng đối với kẻ ác nó mang tới sự nhục nhã và hủy diệt. Chúa không phải là kẻ thù của chúng ta. Chúa là Đấng Cứu Chuộc và Đấng Bảo Vệ. Mỗi ân tứ tốt lành và mỗi món quà hoàn hảo đến từ Ngài, là từ Cha của ánh

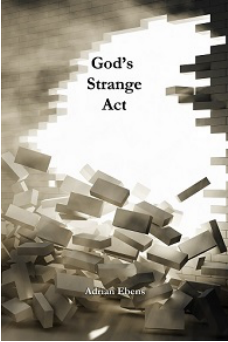
sáng. Chúng ta phải biết ơn cho sự quan tâm và bảo vệ đó biết dường nào.

Tôi muốn kết thúc bằng đoạn trích này:

Thật đáng sợ thay tình trạng của những ai chống lại yêu cầu thánh khiết và đầu phục trước sự cám dỗ của Sa-tan, cho tới khi Chúa từ bỏ họ trước sự kiểm soát của ma quỷ. Nhưng những ai đi theo Đấng Christ thì luôn an toàn dưới sự trông nom của Ngài. Thiên sứ vượt trội về sức mạnh được gửi từ thiên đàng để bảo vệ họ. Những kẻ ác không thể phá vỡ sự che chắn mà Chúa đã đóng vào xung quanh dân sự Ngài. { Thiện Ác Đấu Tranh 517.2 }

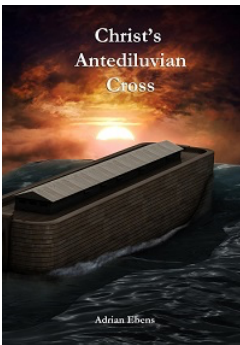
Những sách khác trong loạt ấn phẩm này – có sẵn tại:
maranathamedia.com

Hành Động Kỳ Lạ Của Đức Chúa Trời

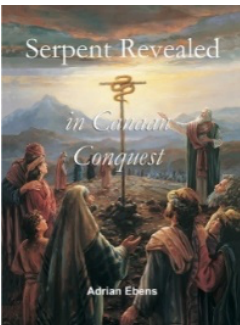
Ý nghĩa của hành động lạ kỳ của Chúa được miêu tả trong Ê-sai 28:21 là gì? “Vì Đức Giê-hô-va sẽ dấy lên như ở núi Phê-ra-xim; Ngài nổi giận như tại trũng Ga-ba-ôn, đặt làm việc Ngài, là việc khác thường, và làm công Ngài, là công lạ lùng”. Liệu cuối cùng Ngài có dấy lên và làm những việc được xem là lạ lùng và hành động vượt ngoài bản tánh của Ngài để giải thoát thế giới tội lỗi và tội nhân hay không? Điều này tương thích như thế nào với những gì được bày tỏ trong gương mặt của Đức Chúa Jê-sus?

Thập Tự Giá Trước Thời Kỳ Đại Hồng Thủy Của Đấng Christ

“Đức Chúa Trời bèn phán cùng Nô-ê rằng: Kỳ cuối cùng của mọi xác thịt đã đưa đến trước mặt Ta; vì cơ loài người mà đất phải đầy dẫy điều hung hăng; vậy, Ta sẽ diệt trừ họ cùng đất”. Sáng-thế Ký 6:13. Liệu Chúa có làm lụt cả thế giới để bảo vệ loài người? Điều này có liên quan gì tới thập tự giá Đấng Christ? Có những gợi ý nào cho chúng ta trong Thi-thiên 18 nói về Thập Tự Giá trong ngôn ngữ của trận lụt? “Bí ẩn của thập tự giá giải thích tất cả những sự bí ẩn khác. Trong ánh sáng tuôn chảy từ Calvary thuộc tính của Chúa là đã làm chúng ta tràn đầy nỗi sợ và nước mắt xuất hiện xinh đẹp và hấp dẫn”. Thiệp Ác Đấu Tranh 652

Con Rắn Được Bày Tỏ Trong Sự Xâm Chiếm Ca-na-an

Làm sao chúng ta hòa giải cuộc thảm sát lớn của các quốc gia bởi Y-sơ-ra-ên với thanh gươm chống lại lời của Đấng Christ?
...vì tất cả họ đã dùng gươm sẽ chết với gươm.

Không chỉ đàn ông mà cả phụ nữ và trẻ con.

Phục-truyền Luật-lệ Ký 2:34 Trong lúc đó, ta chiếm hết các thành người, khấn vái diệt hết các thành, cả người nam, người nữ, và các con trẻ, không chừa lại một ai.

Kiểu mẫu phán xét của Đức Chúa Trời

Hầu hết những Cơ Đốc nhân có những ý tưởng cứng nhắc về cơn giận và sự phán xét của Chúa, về sự trừng phạt, trả thù và án phạt của Ngài. Họ tin rằng chúng tượng trưng cho hành động thiết thực của Chúa vì Ngài mất đi sự kiên nhẫn ở một vài thời điểm nào đó và trừng phạt và hủy diệt kẻ vi phạm luật pháp của Ngài qua việc ra lệnh cho thiên sứ thánh làm tổn thương, tra tấn và giết con người và qua việc sử dụng lực lượng tự nhiên theo cách hủy diệt để đạt được mục tiêu của Ngài là hủy diệt kẻ bội đạo. Nhưng họ đã đi đến kết luận này như thế nào?

Thông qua câu chuyện về thập tự giá Đấng Christ và sự hủy diệt thành Giê-ru-sa-lem chúng ta khám phá ra kiểu mẫu cho cả sự phán xét của Chúa và sự hủy diệt cuối cùng của kẻ ác.

1. Chúa cảnh báo, sửa trị, quở trách và chỉ ra con đường an toàn duy nhất.
2. Loài người làm theo đường lối của chính họ, không lệ thuộc vào thành Linh của Đức Chúa Trời.
3. Ngay cả khi những lời cảnh báo được lặp lại họ vẫn chọn con đường của chính mình.
4. Họ đặt bản thân mình phía sau sự bảo vệ của Ngài.
5. Chúa rút lại ơn phước và xóa bỏ sự chăm sóc bảo vệ của Ngài.
6. Thánh Linh của Chúa bị rút lại.
7. Chúa không ủy thác thiên sứ của Ngài để ngăn chặn sự tấn công dứt khoát của Sa-tan trên họ.
8. Quyền lực của Sa-tan làm việc ở dưới biển và trên đất, mang tai họa và sự buồn phiền và lấy đi vô số người để đảm bảo con mồi của nó.